

Plagen over de Egyptenaren

We staan op het punt één van de klassieke confrontaties tussen God en mens waar te nemen. De Faraö, een heidense koning, weet weinig over de ware en levende God van de Schepping. En toch zal hij spoedig meer leren over deze God, wellicht meer dan hij graag zou willen weten. God heeft Mozes beloofd dat het hart van de Faraö verhard zal worden zodat hij het volk van Israël niet uit Egypte wil laten vertrekken. In het begin lijkt dit een vreemde manier voor God om Zijn volk uit hun gevangenschap te bevrijden, en het lijkt op het eerste gezicht een daad die niet echt overeenstemt met een rechtvaardige God. Maar God kent de koppige wil van Faraö. Hij ziet ook de noodzaak Zijn goddelijke macht te tonen; hiermee zal Hij Zijn gekozen volk bevrijden. Daarom zal God, in Zijn Goddelijke plan om de Israëlieten te verlossen, op een heel directe manier voordeel halen uit Faraö's eigen houding.

De strijd tussen God en Faraö is klassiek omdat deze strijd laat zien hoe alle mannen en vrouwen ertoe neigen om zich tegen God af te zetten. Faraö zal God in eerste instantie volledig afwijzen; hij reageert op Gods machtsvertoon door alleen te geloven in een kunstmatig machtsvertoon, voortgebracht door de menselijke bedriegerij van zijn tovenaars. Zelfs wanneer de trucs van zijn magiërs de plagen niet kunnen nabootsen die over zijn volk en zijn bezittingen zijn afgeroepen, probeert Faraö God te ontwijken door middel van verdragingsacties, compromissen en onoprecht berouw. Met elke poging om zich tegen God te verzetten wordt Faraö's hart steeds harder, tot zelfs de dreiging van de dood van zijn eigen volk hem niet meer kan ontroeren.

De tijdsperiode waarin deze dramatische gebeurtenissen plaatsvinden wordt niet duidelijk aangegeven. Maar het lijkt erop dat er weken of zelfs maanden verstrijken tussen elk van de tien plagen die God over Egypte zal afroepen. Dit kan, bijvoorbeeld, afgeleid worden uit de tijd die verstreken moet zijn tussen de plaag van de dode dieren en de hagelplaag.

Aan het begin van deze confrontatie leiden de hardvochtige reactie en de wraakzuchtige daden van Faraö ertoe dat de Israëlieten gaan twijfelen aan het leiderschap van Mozes.

Ex. 5:1-5 FARAO WIJST SMEEKBEDE AF. En daarna gingen Mozes en Aäron heen, en zeiden tot Faraö: "Alzo zegt de HEERE, de God van Israël: 'Laat Mijn volk trekken, dat het Mij een feest houde in de woestijn!'"

Maar Faraö zeide: "Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou, om Israël te laten trekken? Ik ken den HEERE niet, en ik zal ook Israël niet laten trekken."

Zij dan zeiden: "De God der Hebreëen is ons ontmoet; zo laat ons toch heentrekken, den weg van drie dagen in de woestijn, en den HEERE, onzen God, offeren, dat Hij ons niet overkome met pestilentie, of met het zwaard."

Toen zeide de koning van Egypte tot hen: "Gij, Mozes en Aäron! Waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat heen tot uw lasten." Verder zeide Faraö: "Ziet, het volk des lands is alreeds te veel; en zoudt gijlieden hen doen rusten van hun lasten?"

Ex. 5:6-14 LASTEN WORDEN ZWAARDER. Daarom beval Faraö, ten zelfden dage, aan de aandrijvers onder het volk, en deszelfs ambtlieden, zeggende: "Gij zult voortaan aan deze lieden geen stro meer geven, tot het maken der tichelstenen, als gisteren en eergisteren; laat hen zelve heengaan, en stro voor zichzelf verzamelen. En het getal der tichelstenen, die zij gisteren en eergisteren gemaakt hebben, zult gij hun opleggen; gij zult daarvan niet verminderen; want zij gaan ledig; daarom roepen zij, zeggende: 'Laat ons gaan, laat ons onzen God offeren!' Men verzware den dienst over deze mannen, dat zij daaraan te doen hebben, en zich niet vergapen aan leugenachtige woorden."

Toen gingen de aandrijvers des volks uit, en deszelfs ambtlieden, en spraken tot het volk, zeggende: "Zo zegt Faraö: 'Ik zal ulieden geen stro geven. Gaat gij zelve heen, haalt u stro, waar gij het vindt; doch van uw dienst zal niet verminderd worden.'" Toen verstrooide zich het volk in het ganse land van Egypte, dat het stoppelen verzamelde, voor stro. En de aandrijvers drongen aan, zeggende: "Voleindigt uw werken, elk dagwerk op zijn dag, gelijk toen er stro was." En de ambtlieden der kinderen Israëls, die Faraö's aandrijvers over hen gesteld hadden, werden geslagen, en men zeide: "Waarom hebt gijlieden uw gezette werk niet voleindigd, in het maken der tichelstenen, gelijk te voren, alzo ook gisteren en heden?"

- Ex. 5:15-21** VOORMANNEN GEVEN MOZES DE SCHULD. Derhalve gingen de ambtlieden der kinderen Israëls, en schreeuwden tot Faraö, zeggende: "Waarom doet gij uw knechten alzo? Aan uw knechten wordt geen stro gegeven, en zij zeggen tot ons: 'Maakt de tichelstenen'; en ziet, uw knechten worden geslagen, doch de schuld is uws volks!" Hij dan zeide: "Gijlieden gaat ledig, ledig gaat gij; daarom zegt gij: 'Laat ons gaan, laat ons den HEERE offeren!' Zo gaat nu heen, arbeid; doch stro zal u niet gegeven worden; evenwel zult gij het getal der tichelstenen leveren."
- Toen zagen de ambtlieden der kinderen Israëls, dat het kwalijk met hen stond, dewijl men zeide: "Gij zult niet minderen van uw tichelstenen, van het dagwerk op zijn dag." En zij ontmoetten Mozes en Aäron, die tegen hen over stonden, toen zij van Faraö uitgingen. En zeiden tot hen: "De HEERE zie op u, en richte het, dewijl dat gij onzen reuk hebt stinkende gemaakt voor Faraö, en voor zijn knechten, gevende een zwaard in hun handen, om ons te doden."
- Ex. 5:22-24** MOZES SMEEKT GOD. Toen keerde Mozes weder tot den HEERE, en zeide: "Heere! Waarom hebt Gij dit volk kwaad gedaan, waarom hebt Gij mij nu gezonden? Want van toen af, dat ik tot Faraö ben ingegaan, om in Uw Naam te spreken, heeft hij dit volk kwaad gedaan; en Gij hebt Uw volk geenszins verlost."
- Toen zeide de HEERE tot Mozes: "Nu zult gij zien, wat Ik aan Faraö doen zal; want door een machtige hand zal hij hen laten trekken, ja, door een machtige hand zal hij hen uit zijn land drijven."
- Ex. 6:1-8** GOD ZAL BELOFTEN NAKOMEN. Verder sprak God tot Mozes, en zeide tot hem: "Ik ben de HEERE, en Ik ben aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de Almachtige; doch met Mijn Naam HEERE ben Ik hun niet bekend geweest. En ook heb Ik Mijn verbond met hen opgericht, dat Ik hun geven zou het land Kanaän, het land hunner vreemdelingschappen, waarin zij vreemdelingen geweest zijn. En ook heb Ik gehoord het gekerm der kinderen Israëls, die de Egyptenaars in dienstbaarheid houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht. Derhalve zeg tot de kinderen Israëls: 'Ik ben de HEERE! En Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten; en Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal u tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de HEERE uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten der Egyptenaren. En Ik zal ulieden brengen in dat land, waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE!'"
- En Mozes sprak alzo tot de kinderen Israëls; doch zij hoorden naar Mozes niet, vanwege de benauwdheid des geestes, en vanwege de harde dienstbaarheid.
- Ex. 6:9-12**
6:28-30 MOZES TWIJFELT AAN SUCCES. Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: "Ga heen, spreek tot Faraö, den koning van Egypte, dat hij de kinderen Israëls uit zijn land trekken late." Doch Mozes sprak voor den HEERE, zeggende: "Zie, de kinderen Israëls hebben naar mij niet gehoord; hoe zou mij dan Faraö horen? Daartoe ben ik onbesneden van lippen." Evenwel sprak de HEERE tot Mozes en tot Aäron, en gaf hun bevel aan de kinderen Israëls, en aan Faraö, den koning van Egypte, om de kinderen Israëls uit Egypteland te leiden.
- Ex. 7:1-7**
(ca. 1446 v.C.) GOD STELT MOZES GERUST. Toen zeide de HEERE tot Mozes: "Zie, Ik heb u tot een god gezet over Faraö; en Aäron, uw broeder, zal uw profeet zijn. Gij zult spreken alles, wat Ik u gebieden zal; en Aäron, uw broeder, zal tot Faraö spreken, dat hij de kinderen Israëls uit zijn land trekken laat. Doch Ik zal Faraö's hart verharden; en Ik zal Mijn tekenen en Mijn wonderheden in Egypteland vermenigvuldigen. Faraö nu zal naar ulieden niet horen, en Ik zal Mijn hand aan Egypte leggen, en voeren Mijn heiren, Mijn volk, de kinderen Israëls, uit Egypteland, door grote gerichten. Dan zullen de Egyptenaars weten, dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrekke, en de kinderen Israëls uit het midden van hen uitleide."
- Toen deed Mozes en Aäron, als hun de HEERE geboden had, alzo deden zij. En Mozes was tachtig jaar oud, en Aäron was drie en tachtig jaar oud, toen zij tot Faraö spraken.
- Ex. 7:8-13** STAVEN WORDEN SLANGEN. En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aäron, zeggende: "Wanneer Faraö tot ulieden spreken zal, zeggende: 'Doet een wonderteken voor ulieden'; zo zult gij tot Aäron zeggen: 'Neem uw staf, en werp hem voor Faraö's aangezicht neder'; hij zal tot een draak worden."
- Toen ging Mozes en Aäron tot Faraö henen in, en deden alzo, gelijk de HEERE geboden had; en Aäron wierp zijn staf neder voor Faraö's aangezicht, en voor het aangezicht zijner knechten; en

hij werd tot een draak. Faraö nu riep ook de wijzen en de guichelaars; en de Egyptische tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen. Want een iegelijk wierp zijn staf neder, en zij werden tot draken; maar Aärons staf verslond hun staven. Doch Faraö's hart verstokte, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk de HEERE gesproken had.

Ex. 7:14-24

PLAAG VAN WATER DAT IN BLOED VERANDERT. Toen zeide de HEERE tot Mozes: "Faraö's hart is zwaar; hij weigert het volk te laten trekken. Ga heen tot Faraö in den morgenstond; zie, hij zal uitgaan naar het water toe, zo stel u tegen hem over aan den oever der rivier, en den staf, die in een slang is veranderd geweest, zult gij in uw hand nemen. En gij zult tot hem zeggen: 'De HEERE, de God der Hebreëen, heeft mij tot u gezonden, zeggende: Laat Mijn volk trekken, dat het Mij diene in de woestijn; doch zie, gij hebt tot nu toe niet gehoord. Zo zegt de HEERE: Daaraan zult gij weten, dat Ik de HEERE ben; zie, ik zal met dezen staf, die in mijn hand is, op het water, dat in deze rivier is, slaan, en het zal in bloed veranderd worden. En de vis in de rivier zal sterven, zodat de rivier zal stinken; en de Egyptenaars zullen vermoeid worden, dat zij het water uit de rivier drinken mogen.'"

Verder zeide de HEERE tot Mozes: "Zeg tot Aäron: 'Neem uw staf, en steek uw hand uit over de wateren der Egyptenaren, over hun stromen, over hun rivieren, en over hun poelen, en over alle vergadering hunner wateren, dat zij bloed worden'; en er zij bloed in het ganse Egypteland, beide in houten en in stenen vaten."

Mozes nu en Aäron deden alzo, gelijk de HEERE geboden had; en hij hief den staf op, en sloeg het water, dat in de rivier was, voor de ogen van Faraö, en voor de ogen van zijn knechten; en al het water in de rivier werd in bloed veranderd. En de vis, die in de rivier was, stierf; en de rivier stonk, zodat de Egyptenaars het water uit de rivier niet drinken konden; en er was bloed in het ganse Egypteland.

Doch de Egyptische tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen; zodat Faraö's hart verstokte, en hij hoorde naar hen niet, gelijk als de HEERE gesproken had. En Faraö keerde zich om, en ging naar zijn huis; en hij zette zijn hart daar ook niet op. Doch alle Egyptenaars groeven rondom de rivier, om water te drinken; want zij konden van het water der rivier niet drinken.

Ex. 7:25-8:15

KIKKERPLAAG. Alzo werden zeven dagen vervuld, nadat de HEERE de rivier geslagen had.

Daarna zeide de HEERE tot Mozes: "Ga in tot Faraö, en zeg tot hem: 'Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk trekken, dat zij Mij dienen. En indien gij het weigert te laten trekken, zie, zo zal Ik uw ganse landpale met vorsen slaan; dat de rivier van vorsen zal krielen, die zullen opkomen, en in uw huis komen, en in uw slaapkamer, ja, op uw bed; ook in de huizen uwer knechten, en op uw volk, en in uw bakovens, en in uw baktroggen. En de vorsen zullen opkomen, op u, en op uw volk, en op al uw knechten.'"

Verder zeide de HEERE tot Mozes: "Zeg tot Aäron: 'Strek uw hand uit met uw staf, over de stromen, en over de rivieren, en over de poelen; en doe vorsen opkomen over Egypteland.'"

En Aäron strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte, en er kwamen vorsen op en bedekten Egypteland. Toen deden de tovenaars ook alzo, met hun bezweringen; en zij deden vorsen over Egypteland opkomen.

En Faraö riep Mozes en Aäron, en zeide: "Bidt vuriglijk tot den HEERE, dat Hij de vorsen van mij en van mijn volk wegneme; zo zal ik het volk trekken laten, dat zij den HEERE offeren."

Doch Mozes zeide tot Faraö: "Heb de eer boven mij! Tegen wanneer zal ik voor u, en voor uw knechten, en voor uw volk, vuriglijk bidden, om deze vorsen van u en van uw huizen te verdelgen, dat zij alleen in de rivier overblijven?"

Hij dan zeide: "Tegen morgen."

En hij zeide: "Het zij naar uw woord, opdat gij weet, dat er niemand is, gelijk de HEERE, onze God. Zo zullen de vorsen van u, en van uw huizen, en van uw knechten, en van uw volk wijken; zij zullen alleen in de rivier overblijven."

Toen ging Mozes en Aäron uit van Faraö; en Mozes riep tot den HEERE, ter oorzaak der vorsen, die Hij Faraö had opgelegd. En de HEERE deed naar het woord van Mozes; en de vorsen stierven, uit de huizen, uit de voorzalen, en uit de velden. En zij vergaderden ze samen bij hopen, en het land stonk. Toen nu Faraö zag, dat er verademing was, verzwaarde hij zijn hart, dat hij naar hen niet hoorde, gelijk als de HEERE gesproken had.

Ex. 8:16-19

LUIZENPLAAG. Verder zeide de HEERE tot Mozes: "Zeg tot Aäron: 'Strek uw staf uit, en sla het stof der aarde, dat het tot luizen worde, in het ganse Egypteland.' En zij deden alzo; want Aäron strekte zijn hand uit met zijn staf, en sloeg het stof der aarde, en er werden vele luizen aan de mensen, en aan het vee; al het stof der aarde werd luizen, in het ganse Egypteland. De

tovenaars deden ook also met hun bezweringen, opdat zij luizen voortbrachten; doch zij konden niet; zo waren de luizen aan de mensen, en aan het vee.

Toen zeiden de tovenaars tot Faraö: "Dit is Gods vinger!" Doch Faraö's hart verstijfde, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk de HEERE gesproken had.

Ex. 8:20-24

VLIEGENPLAAG. Verder zeide de HEERE tot Mozes: "Maak u morgen vroeg op, en stel u voor Faraö's aangezicht; zie, hij zal aan het water uitgaan, en zeg tot hem: 'Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk trekken, dat zij Mij dienen; want zo gij Mijn volk niet laat trekken, zie, zo zal Ik een vermenging van ongedierte zenden op u, en op uw knechten, en op uw volk, en in uw huizen; also dat de huizen der Egyptenaren met deze vermenging zullen vervuld worden, en ook het aardrijk, waarop zij zijn.

En Ik zal te dien dage het land Gosen, waarin Mijn volk woont, afzonderen, dat daar geen vermenging van ongedierte zij, opdat gij weet, dat Ik, de HEERE, in het midden dezes lands ben. En Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk; tegen morgen zal dit teken geschieden!"

En de HEERE deed also; en er kwam een zware vermenging van ongedierte in het huis van Faraö, en in de huizen van zijn knechten, en over het ganse Egypteland; het land werd verdorven van deze vermenging.

Ex. 8:25-32

PLAATSELIJKE OFFERGAVE TOEGESTAAN. Toen riep Faraö Mozes en Aäron, en zeide: "Gaat heen, en offert uwen God in dit land."

Mozes dan zeide: "Het is niet recht, dat men also doe; want wij zouden der Egyptenaren gruwel den HEERE, onzen God, mogen offeren; zie, indien wij der Egyptenaren gruwel voor hun ogen offerden, zouden zij ons niet stenigen? Laat ons den weg van drie dagen in de woestijn gaan, dat wij den HEERE onzen God offeren, gelijk Hij tot ons zeggen zal."

Toen zeide Faraö: "Ik zal u trekken laten, dat gijlieden den HEERE, uwen God, offert in de woestijn; alleen, dat gijlieden in het gaan geenszins te verre trekt! Bidt vuriglijk voor mij."

Mozes nu zeide: "Zie, ik ga van u, en zal tot den HEERE vuriglijk bidden, dat deze vermenging van ongedierte van Faraö, van zijn knechten, en van zijn volk morgen wegwijke! Alleen, dat Faraö niet meer bedriegelijk handele, dit volk niet latende gaan, om den HEERE te offeren."

Toen ging Mozes uit van Faraö, en bad vuriglijk tot den HEERE. En de HEERE deed naar het woord van Mozes, en de vermenging van ongedierte week van Faraö, van zijn knechten, en van zijn volk; er bleef niet één over. Doch Faraö verzwaarde zijn hart ook op ditmaal, en hij liet het volk niet trekken.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.